

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217213629
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217213629.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Martiny Balegovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom M. - C. C., O. XXX/XX, o zaplatenie 757,24 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/155/2017-311 zo dňa 13.03.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 13Csp/155/2017-311 zo dňa 13.03.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom rozhodol v prejednávanej veci tak, že nepripustil zmenu žaloby titulom zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností žalobcom v podaní z 12.02.2018. Druhým výrokom žalobu zamietol a tretím výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal

2. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odôvodnil právnou aplikáciou ust. § 127 ods. 1, § 140 ods. 2, § 132 ods. 2, § 127 ods. 1 CSP, § 710, § 497 Obch. zákonníka, § 52 ods. 3, 4 Obč. zákonníka.

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 5.3.2012 uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 384960, predmetom ktorej bola Zmluva o zriadení osobného účtu v EUR č. 3849605002/5600, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty ako aj Zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva. Okrem oprávnenia žalobcu za poskytovanie produktov/služieb zúčtovať si poplatky podľa Sadzovníka poplatkov - O. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v O. banke, iné práva a povinnosti súvisiace s účtom a poplatkami v zmluve upravené nie sú, s výnimkou oprávnenia vypovedať zmluvu. Podľa zmluvy, práva a povinnosti, ktoré nie sú v zmluve výslovným spôsobom upravené, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Majiteľ účtu mal podľa predtlaču zmluvy z 5.3.2012 súčasne vyhlásiť, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Z predložených výpisov z účtu žalovaného vyplýva, že na účte žalovaného boli v jednotlivých mesiacoch zaznamenané aj kreditné a aj debetné operácie, s mínusovým zostatkom od 31.10.2012, pričom žalovaný mal mať podľa výpisu č. 8 limit povoleného prečerpania od 5.10.2012 vo výške 580 eur, podľa iného výpisu mal mať od 15.11.2013 limit povoleného prečerpania vo výške 1.000 eur, od 11.12.2013 mal mať limit povoleného prečerpania vo výške 1.210 eur. Žalovaný mal sústavne mínusový zostatok na účte, aj vďaka úrokom, mesačným poplatkom a príplatkom až do 31.5.2017, kedy dovtedajší mínusový zostatok vo výške 736,17 eura vzrástol vďaka úrokom a mesačnému poplatku na sumu vo výške mínus 757,24 eura, ktorá suma bola bezhotovostne prevedená.

4. V danom prípade je zo žaloby zrejme, že žalobca sa domáha zaviazania žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 757,24 eura s príslušenstvom titulom debetu v súvislosti so Zmluvou z 5.3.2012, ktorá je svojim obsahom zmluvou o bežnom účte podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Vzhľadom na predmet podnikania žalobcu ako banky (§ 52 ods. 3 OZ), súd na daný zmluvný vzťah aplikoval aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ, majúť za to, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ), keď pri uzatváraní zmluvy z 5.3.2012 nekonal ako podnikateľ.

V uvedenej zmluve z 5.3.2012 nebolo určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď majiteľ účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, ako sa to predpokladá v § 710 Obchodného zákonníka s tým, že keby tomu tak bolo, práva a povinnosti strán sporu by sa spravovali pri uskutočňovaní týchto platieb.

Zo zmluvy sporiacich sa strán nevyplývajú žalovanému žiadne povinnosti, avšak žalobcovi vyplývala (aj) povinnosť poskytnúť žalovanému otvorenie a vedenie osobného účtu, ako aj poskytovanie bankových produktov a služieb k tomuto účtu, a to vydanie platobnej karty a služby elektronického bankovníctva. V zmluve z 5.3.2012 nebolo ani určené, že žalobca ako banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď majiteľ účtu by na to nemal potrebné peňažné prostriedky na účte, a preto s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka sa na debetné mínusové operácie na účte žalovaného nepoužijú ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukazovanie žalobcu v žalobe na Všeobecné obchodné podmienky je nenáležitá, najmä keď tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu). Je potom bez významu skutočnosť, že žalobca predložil nielen VOP s účinnosťou od 1.1.2012, ale aj VOP s účinnosťou od 1.11.2013, resp. od 20.1.2015, resp. od 15.1.2017. Pokiaľ súčasťou zmluvy z 5.3.2012 mali byť obchodné podmienky, s ktorými sa podľa čl. IV bod 4. zmluvy mal majiteľ účtu oboznámiť, žalobca takéto nešpecifikované obchodné podmienky (pre príslušný produkt/službu - bod 5. Čl. IV zmluvy) až do vyhlásenia dokazovania za skončené ani nepredložil.

5. Žalobca v žalobe označil tiež dôkazy (listinné) na ktoré sa odvoláva a uviedol zreteľne aj svoj žalobný návrh/petit. V danom prípade teda nemožno hovoriť o tom, že by žaloba žalobcu bola nesprávna, neúplná, alebo nezrozumiteľná. Obsahovala totiž všetky náležitosti v zmysle ustanovení § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 - 3 CSP, jej obsah bol žalobcom vyjadrený zrozumiteľne a určito, je z nej zrejme, čo žalobca touto žalobou sleduje a čoho sa domáha. Pretože žaloba neobsahovala žiadnu z väd podľa § 129 ods. 1 CSP, nebol daný dôvod na to, aby súd žalobcu vyzýval na odstránenie väd žaloby uznesením, s uvedením postupu, ako treba opravu, alebo doplnenie žaloby vykonať.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.2.2018 uviedol, že uplatnený peňažný nárok predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi, pričom uviedol čo predstavovali debetné operácie a čo kreditné operácie, ani z tohto doplnenia nie je zrejme, akým spôsobom žalobca k sume dlhu 757,24 eura dospel, keď v zmluve z 5.3.2012 nie je upravená konkrétne odplata za služby žalobcu ani podmienky a spôsob ich platenia.

Z výpisov z účtu je však zrejme, že mínusový zostatok na účte žalovaného sa vytvoril aj vďaka zaťaženiu účtu žalovaného úrokom v zmluve neupravenom a aj vďaka rôznym poplatkom, taktiež v zmluve neupravených, a tak je sporná dôvodnosť ich účtovania. Popritom podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V danej veci už vôbec nie je zrejme dovolenosť zatvorenia účtu žalovaného žalobcom a právne následky takéhoto zatvorenia, najmä keď zmluvné strany mali podľa zmluvy z 5.3.2012 len právo zmluvu vypovedať, ale nie odstúpiť od zmluvy či zatvoriť účet. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

6. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, na ktorú má právo, keď zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania v zmysle § 251 CSP vznikli.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a súčasne žalobcovi prizná náhradu trov konania. V odôvodnení podaného odvolania poukázal na to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP) a zároveň v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalobca doložil k žalobe výpisy z účtu žalovaného, z ktorých vyplýva skutočnosť, že žalovanému bola poskytnutá služba - povolené prečerpanie. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP čl. 8.9 a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 2.2.2015 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie.

Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v stanovenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania.

Žalobca považuje odôvodnenie za zmätočné, nakoľko súd najskôr uvádza, že žaloba obsahovala všetky údaje potrebné na rozhodnutie a následne konštatuje, že žalobca nepreukázal odôvodnenosť účtovania poplatkov a úrokov v prospech účtu žalovaného.

Ako vyplýva z úvodných ustanovení, zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). V zmysle § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

9. V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnáť. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytujúcich formou úveru) sa použijú primerane.

Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, dotknuté ustanovenie bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, a po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

12. Vzhľadom na rozsah a dôvody podaného odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadřil žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ÚS SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné,

neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami.

15. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí skutkovými vadami, keďže skutkový základ bol vytvorený nesprávne. Odvolací súd poukazuje jednak na podanie žalobcu zo dňa 12.02.2018, doručené súdu prvej inštancie dňa 14.02.2018, z obsahu ktorého vyplýva, že sa nejedná o zmenu žaloby, pričom podľa ust. § 140 ods. 1 CSP zmenou žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa ods. 2 tohto zák. ust. zmenou žaloby je podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Tým, že žalobca týmto svojim podaním zo dňa 12.02.2018 špecifikoval žalovanú sumu, nie je možné považovať za striktnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, a teda je možné dospieť k záveru, že predmetné podanie prispelo k objasneniu a možnosti zistenia dostatočného skutkového stavu veci.

16. Aj s poukazom na vyššie uvedené, preskúmané rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí skutkovými vadami, keďže skutkový základ bol vytvorený nesprávne. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy skutočnosť, že žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 30.10.2017, i keď čiastočne, uznala žalobcom uplatnený nárok, pričom uvedená skutočnosť nemôže bez ďalšieho zodpovedať rozhodnutiu súdu, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietne, bez toho, aby sa vysporiadal s tým, či sa jedná o prípadné uznanie časti pohľadávky a pokiaľ by tomu tak bolo, bolo by dôvodné minimálne v tejto časti podanej žalobe vyhovieť. Odvolací súd sa preto nestotožnil so zamietnutím žaloby v celom rozsahu, pričom teda považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné, a preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené v jeho zrušení podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP s tým, že v ďalšom konaní bude potrebné s poukazom na vyššie uvedené opätovne preskúmať jednak vecnú argumentáciu žalobcu ohľadne rozsahu a dôvodov uplatneného nároku ako aj skutočnosť, že žalovaná žalobcom uplatnený nárok (jeho časť) bez bližšej právnej kvalifikácie nespochybnila.

17. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 CSP.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znovu o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.